

[Kirkegaard.]

udsnit. Til gengæld har nogle af de ordninger, jeg her har nævnt, været ganske værdifulde aktiver for de pågældende. Det ses bl. a. af de priser, hvortil en eller anden leveringsret nu og da er solgt. Det, jeg her har nævnt, kommer måske ikke så meget kornloven ved, men jeg har gerne villet nævne disse foranstaltninger til trøst for det ærede medlem hr. Sønderup.

For den enkelte landmand er en kornordning som den, vi har nu, næppe så værdifuld som nogle af de andre ordninger, jeg har omtalt, men til gengæld er kredsen af interesserede betydelig større. Det er da også mit indtryk, at vel ikke alle landmænd, men dog en meget stor kreds af landmænd ønsker, at vi fortsat skal have en kornordning, sådan som vi nu i denne omgang har haft det i 12 år; sådan omtrent tror jeg også stillingen vil være her om et år, og det tror jeg at vi, der er landmænd, skal huske på netop nu.

Under udvalgsarbejdet har vi drøftet forskellige ændringer i lovforslaget både på baggrund af det ærede medlem hr. H. C. Tofts bemærkninger under første behandling og på baggrund af en henvendelse fra Tolvmandsforeningerne om det formålstjenlige i, at der betaltes en højere pris end foreslået for korn, der har et lavere vandindhold end 17 pct., et synspunkt, der kan anføres ganske gode argumenter for. Imod er der rejst stærke indvendinger både fra kornhandelsorganisationer og fra møllerier, idet det hævdes, at brødkorn let tager skade ved en for voldsom nedtørring ude på gårdene, hvor man endnu står med ret små erfaringer med hensyn til korntørring. Jeg mener i og for sig ikke, at det ærede medlem hr. H. C. Toft behøver at bruge det stærke udtryk, at man har „mistanke“ til bønderne, at man mener, at de ikke kan gøre det arbejde godt nok. Det kan vi lære, men det er vist rigtigt, ærede medlem, at vi har forholdsvis små erfaringer endnu. Der er da heller ingen i udvalget, der har stillet ændringsforslag i så henseende, vel ud fra den betragtning, at det kan være noget betænkeligt at gennemføre ændringer — eller jeg skulle måske sige bivirkninger — man på nuværende tidspunkt ikke er klar over rækkevidden af. Jeg anser de gældende bestemmelser for at være i hvert fald anvendelige.

De har under store besværligheder bestået deres prøve først under en meget fugtig høst og dernæst under en meget tør høst.

Prisen på det brødkorn, som landmændene afleverer, og som staten har pligt til at modtage, har naturligvis også været drøftet i udvalget. Landboforeningerne har over for udvalget fremsat ønske om en stigning på 2 kr. pr. 100 kg, men mig bekendt har hverken Tolvmandsforeningerne eller husmandsforeningerne ønsket at støtte dette krav, og det er jo ikke helt uden betydning. Jeg tror slet ikke, at det er tilfældigt, at Tolvmandsforeningerne ikke støtter landboforeningernes krav, og det står også for mig som tvivlsomt, hvorvidt landboforeningernes krav er i overensstemmelse med landbrugets interesser, også økonomiske interesser, set på lidt længere sigt.

Jeg venter i og for sig ikke, at en mindre prisforhøjelse på brødet vil møde synderlig modstand hos forbrugerne. Så vidt jeg kan skønne, og jeg har nu og da spurgt mig for, er der ikke så forfærdelig mange ikke-landmænd, der mener, at det er rimeligt, at landbruget skal sælge sine varer på hjemmemarkedet med tab. Men dér, hvor vi møder de alvorlige vanskeligheder, er på et andet område. Hvis vi fastsætter priserne på brødkorn således, at det er en væsentlig bedre forretning at avle brødkorn end foderkorn, er det ganske sikkert, at i hvert tilfælde arealerne med brødkorn udvides med det resultat, at det vil komme til at koste staten store millionbeløb, således som det rigtigt blev nævnt af det ærede medlem hr. Carl Petersen.

Det er ikke min hensigt at holde et landbrugsfagligt foredrag for tingets medlemmer, selvfølgelig ikke, men en lille smule orientering for de af tingets medlemmer, der intet begreb har om landbrug, kan formodentlig ikke skade. Derfor vil jeg gerne nævne, at vi har meget store muligheder for at udvide arealerne med rug, idet rugen kan placeres næsten overalt i et normalt sædskifte. Det ligger helt anderledes med hveden. Hvede kræver for det første ret svær jord og dernæst en meget omhyggelig placering i sædskiftet for at give et tilfredsstillende udbytte. Naturen har, om jeg så må sige, selv sat grænsen for, hvor store mængder af hvede vi er i stand til at avle her i landet. Hvis vi derfor ikke forstår at